

[Mølgaard.]

kelte arbejdsplads. Det er noget med samarbejdet imellem kollegaerne, samværet, klimaet, der bliver lidt koldt, hvis man ikke står i samme organisation. Jeg tror, forslagsstillerne må erkende, at disse miljømæssige ting er lidt svære at styre for ikke at sige umulige at styre ved lovforskrift.

Endelig skal jeg give fuldstændig tilslutning til det synspunkt, som hr. Erling Dinesen anlagde, at i de tilfælde, hvor vi har de oplagte overgreb med hærværk og vold, der gælder straffeloven i forvejen. At den ikke træder i kraft i så forfærdelig mange tilfælde er jo også et udtryk for, hvor svært det netop er at styre. Det er såmænd ikke, fordi loven er uklar, men det er bare umuligt for lovgivningsmagten at styre ind i alle samfundets kroge.

Endelig en lille bemærkning til hr. Erling Dinesen, der anførte som et argument, at arbejdsretten havde jo anerkendt eksklusivbestemmelser. Ja, det er jo et udtryk for, at grundlovens bestemmelse om organisationsfrihed ikke kan fortolkes så vidt, at eksklusivbestemmelser skulle være ulovlige i henhold til landets retstilstand, men jeg har nu forstået, at det er denne retstilstand, man vil have ændret på fra forslagsstillernes side, og det udelukker jo ikke, at man kan stille forslag om at ændre på retstilstanden, at arbejdsretten har konstateret, at sådan har det altså været indtil nu.

Birgit Busk (U):

Jeg betragter det foreliggende forslag som et tiltrængt forsøg på at bremse og sætte aktivt ind mod det organisationstyranni og det pampervælde, som i stadig stigende grad gennemsyrrer vort samfund. Men jeg tror, at forslaget skal udbygges yderligere, hvis det skal opfylde sit formål helt ud. Jeg tilsiger min medvirken hertil.

Vestergaard Eriksen (FU):

Dette lovforslag rører ved noget meget centralt i det danske samfund, ikke mindst på baggrund af den fagforeningspolitik, der har været ført i de senere år — dermed tænker jeg på de højere instanser inden for de politiske retninger. Når man er medlem af en fagforening — det er ligegyldigt hvilken, Specialarbejderforbundet f. eks. — så må det først og fremmest dreje sig om, at man

får varetaget sine interesser inden for det faglige område, som fagforeningen nu engang dækker, det kan ikke være korrekt, at man igennem sit kontingent skal yde støtte til en bestemt presse. Det har vi jo set eksempler på i de senere år. Dermed mener jeg, at så har medlemmerne klart tabt deres personlige frihed, hvis det er noget, der sker under tvang. Det er muligt, det ikke har været under tvang, men det er vel nok blevet følt sådan af mange medlemmer, det har man da forstået og læst om igennem de senere år.

En fagforening må være noget for sig og et politisk parti noget for sig, ikke noget, der direkte bør have berøring med hinanden og slet ikke igennem, at man skal kunne tvinges til at sætte sin personlige frihed over styr og være med til at betale til en presse i samfundet, som folk ikke har ønsket, og det kan være ligegyldigt hvilken presse. Det er da i alt fald noget, der må betegnes som ensidighed.

Det overrasker mig ikke, at socialdemokratiet, SF og kommunisterne klart afviser dette forslag, men ærlig talt: vil disse 3 partier fortsat føre eller lægge ryg til en klar fagforeningspolitik i Danmark, må det være sådan, at det politiske er skåret fra, og at der gives tilskud til presse osv. igennem fagforeningsmedlemmerne. Jeg tror, at disse 3 partier kunne nå langt, hvis de ville være med til at støtte et lovforslag i denne form, selv om det uden tvivl trænger til at blive uddybet endnu mere, end det er i øjeblikket.

Ordføreren for forslagsstillerne (*Jens Møller*) (KrF):

Jeg vil gerne begynde med at understrege, at dette forslag ikke på nogen måde er udtryk for, at vi skulle være imod fagforeninger som sådan. Vi ved, at Danmarks arbejdere har meget at takke fagforeningerne for, de har gjort et stort og godt stykke arbejde igennem de år, der er gået, og vi vil ikke på nogen måde være imod dem.

Det, vi er imod her, er det, vi altid er imod, nemlig magtmissbrug, og så er vi imod det, ligegyldigt hvem det er, der udøver det: om det er visse dele af pressen med dens ytringsmonopol, om det er olielandene med deres energimonopol, eller om det er fagfor-